Κυριακή Ε' Νηστειών: Κυριακή Αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 8 Απριλίου, 2022

Εἰς το ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὴν **πέμπτη Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς θυμόμαστε τὴν ὁσία Μαρία την Αἰγυπτία** ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ μᾶς διδάξει μιὰ μεγαλειώδη συμπεριφορά πού πρέπει να ἔχουμε ὑπ' ὄψιν. Ἐκείνη ἦταν μιὰ ἁμαρτωλή, δημόσια γνωστή, μιὰ πρόκληση κι ἕνα σκάνδαλο γιὰ τοὺς ἄνδρες. Πῶς ἔγινε ἁμαρτωλή – δὲν γνωρίζουμε, οὔτε ἄν ἦταν μιὰ κόλαση γιά ἐκείνη, οὔτε ἄν ἀποπλανήθηκε ἢ βιάστηκε, πῶς ἔγινε πόρνη, δὲν θὰ μάθουμε ποτέ. Αὐτό πού γνωρίζουμε μέ βεβαιότητα εἶναι ὅτι μιὰ ἡμέρα ἦρθε στὸν ναό τῆς Θεοτόκου – τόν ὁρισμό τῆς ἁγνότητας – καὶ ξαφνικά αἰσθάνθηκε ὅτι δεν μποροῦσε νά μπεῖ μέσα. Θὰ πρέπει νὰ φανταστοῦμε μιὰ ὑπερφυσική δύναμη νὰ τὴν ἐμποδίζει νὰ διασχίσει τὴν εἴσοδο· μιά δύναμη πού προφανῶς –βεβαίως– προερχόταν ἔξω ἀπό κείνη. Αἰσθάνθηκε ὅτι ὁ χῶρος ἦταν τόσο ἅγιος καὶ τὸ πρόσωπο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ τόσο ἱερό γιά νὰ τολμήσει νὰ βαδίσει πρὸς Ἐκείνη καὶ νὰ σταθῇ στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ.

Ἦταν ἀρκετό νὰ συνειδητοποιήσει ὅτι τὸ παρελθόν ἦταν σκοτάδι, κι ὅτι δεν ὑπῆρχε γι' αὐτήν παρά μονάχα ἕνας δρόμος: **νὰ ἀποτινάξει κάθε ἁμαρτία καὶ νὰ ξεκινήσει μιὰ καινούργια ζωή**. Δὲν ἀναζήτησε συμβουλές, δὲν πῆγε νὰ ζητήση συγχώρηση· κατευθύνθηκε ἔξω ἀπό τὴν πόλη στὴν ἔρημο, στὴν καυτή ἔρημο ὅπου δὲν ὑπάρχει τίποτα ἄλλο παρά ἄμμος και ζέστη και πεῖνα, και ἀπόλυτη μοναξιά.

Αὐτή μπορεῖ νὰ μᾶς διδάξει κάτι πολύ μεγάλο. Ὅπως ὁ ἅγιος Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ ἐπανελάμβανε περισσότερες ἀπό μία φορές σ' ὅσους πήγαιναν νὰ τὸν δοῦνε, **ἡ διαφορά ἀνάμεσα στὸν ἁμαρτωλό πού εἶναι χαμένος καὶ στὸν ἁμαρτωλό πού ἔχει βρεῖ τὸν δρόμο γιὰ τὴν σωτηρία δὲν εἶναι τίποτα περισσότερο ἀπό τὴν ἀποφασιστικότητα. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντα παροῦσα· ἡ ἀπόκριση ἐπαφίεται σὲ μᾶς.** Καὶ ἡ Μαρία ἀνταποκρίθηκε· παρά τὸν τρόμο μιᾶς νέας αἴσθησης τοῦ ἑαυτοῦ της, ἐκείνη ἀπάντησε στὴν ἱερότητα, τὴν χάρη, τὴν ἁγνότητα καὶ τὴν ἁγιότητα τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, καὶ **τίποτα, τίποτα δὲν ἦταν πιό σημαντικό γιὰ ἐκείνη, ὥστε νὰ (θελήσει) ν' ἀλλάξει τὴν ζωή της**.

Χρόνο μὲ τὸν χρόνο, μὲ νηστεία καὶ προσευχή, στὴν καυτή ζέστη, στὴν ἀπελπιστική

μοναξιά τῆς ἐρήμου, πάλευε μὲ τὴν ἁμαρτία πού εἶχε συσσωρευτεῖ στὴν ψυχή της· γιατί δὲν ἦταν ἀρκετό νὰ ἔχει κανείς συνείδηση τῆς ἁμαρτίας, δὲν ἦταν ἀρκετό οὔτε νὰ τὴν ἀπομακρύνει μόνο μὲ τὴν βούληση, βρίσκεται παντοῦ, στὶς ἀναμνήσεις, στὶς ἐπιθυμίες, στὴν ἀσθενικότητα, στὴν σήψη πού ἡ ἁμαρτία φέρνει. **Εἶχε νὰ παλέψει μὲ ὅλη τὴν ζωή της, ἀλλά στὸ τέλος αὐτῆς τῆς ζωῆς εἶχε νικήσει· πράγματι εἶχε ἀγωνιστεῖ τὸν καλό ἀγῶνα, εἶχε καθαριστεῖ ἀπό κάθε σπίλο, μποροῦσε νὰ εἰσέλθει στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ: ὄχι σ' ἕνα ναό, ὄχι σ' ἕνα τόπο, ἀλλά στὴν αἰωνιότητα.**

Μᾶς διδάσκει **τὴν μεγάλη ἀλλαγή**. Μπορεῖ νὰ μᾶς διδάξει ὅτι μόνο ἄν μιὰ μέρα ἀντιληφθοῦμε ὅτι στὸν χῶρο ὅπου ἐλεύθερα κινούμαστε: τὴν ἐκκλησία, ἢ ἁπλά τὴν ἴδια τὴν πλάση πού ἔχει δημιουργηθεῖ ἀπό τὸν Θεό καὶ πού παραμένει καθαρή ἀπό ἁμαρτία, παρότι ὑποτάχθηκε, ὑποδουλώθηκε στὴν ἁμαρτία, ἐξαιτίας μας – εἶναι τόσο ἱερή πού ἐμεῖς δὲν ἔχουμε καμμιά θέση σ' αὐτήν, θὰ πρέπει σὲ ἀπάντηση αὐτῆς τῆς αἴσθησης μετανοίας, νὰ στραφοῦμε μὲ τρόμο μακριά ἀπό αὐτό ποὺ εἴμαστε καὶ **νὰ στραφοῦμε ἐνάντια στοὺς ἑαυτούς μας μὲ μιὰ σταθερή ἀποφασιστικότητα.** Καὶ μποροῦμε νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμά της.

Τὸ παράδειγμά της αὐτό παρουσιάζεται σὲ μᾶς σὲ μιὰ κορυφαία στιγμή πού πηγάζει ζωή, ποὺ εἶναι ἡ Μ. Τεσσαρακοστή. Μιὰ ἑβδομάδα πρίν ἀκούσαμε τὴν διδασκαλία καὶ τὸ κάλεσμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἐκείνου πού διαμόρφωσε μιὰ ὁλόκληρη κλίμακα τελειότητας γιὰ μᾶς, προκειμένου νὰ ὑπερβοῦμε τὴν ἁμαρτία καὶ νὰ φθάσουμε τὸ σωστό. Καὶ σήμερα βλέπουμε κάποια ποὺ **ἀπό τὰ βάθη τῆς ἁμαρτίας ἔφθασε στὰ ὕψη τῆς ἁγιότητας** καὶ ὅπως ὁ Κανόνας τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης λέει: «**Νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ Θεός πού μποροῦσε νὰ γιατρέψει λεπρούς μπορεῖ νὰ γιατρέψει καὶ τὴν λεπρότητα μέσα σου**».

Ἄς δοῦμε ἐπίσης σ' αὐτήν μιὰ ἐνθάρρυνση, μιὰ νέα ἐλπίδα, ἀληθινά μιὰ χαρά, ἀλλά καὶ μιὰ πρόκληση, **ἕνα κάλεσμα**, γιατί εἶναι κρίμα νὰ ψάλλουμε ὕμνους στοὺς ἁγίους, ἄν δὲν μποροῦμε νὰ μάθουμε ἀπ' αὐτούς καὶ νὰ τοὺς μιμηθοῦμε. Ἀμήν.

(Πηγή καί Ἀπόδοση κειμένου: agiazoni.gr*)*